

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני כ"ח תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין סב | דף הכולל: גיטין נו.
דף היומי בהלכה: מסימן קנ"ג אמצע סעיף ז' 'והוא הדין לכל' עד אמצע הסעיף 'כל דבר'.
מוסר: אהבת חסד - אות ז' עד אות י'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הענוה "הרבה ענפים טובים"

**בילדותי קיבלתי ברכת כהן מהסבא קדישא
מרון ה'חפץ חיים' זצוק"ל שאגדל בתורה, והלא
עיניך הרואות שזה לא הועיל במאומה...**

מדוע לא רצה מרון הגרי"ש אלישיב זצ"ל לברך את נער הבר מצוה שיגדל בתורה

הבר מצוה, אם ילמד כהוגן ובשקידה יגדל בתורה.
לאחר עריכת מבחן זריקת האבן באתי שוב אל מרון הגרי"ש
זצוק"ל ומסרתי לו את תוצאותיה, בדיוק באיזה אופן הרים את
האבן ואיך זרקה. והורה מה שהורה.
לסיום אמרתי למרון הגרי"ש זצוק"ל שיש לי פירכה לכאורה
על דבריו בענין ברכת הצדיק לגדול בתורה: ראיתי בספרו של
החיד"א שהרמב"ם מכנה את הר"י מיגאש כרבו, זאת למרות
שהרמב"ם היה רק בן 7 שנים בפטירתו של הר"י מיגאש, מפני
שהר"י מיגאש בירכו שיגדל ויצליח בתורה!...
נענה בטבעיות - וההדגשה כאן היא על הטבעיות בה נאמרו
הדברים! - איני יודע מה כתוב בחיד"א, אנא עובדא ידענא, בילדותי
קיבלתי ברכת כהן מהסבא קדישא מרון ה'חפץ חיים' זצוק"ל
שאגדל בתורה, והלא עיניך הרואות שזה לא הועיל במאומה...
(מעשה למעשה, ישראל למברגר יתד נאמן סוכות תשפ"א)

הרה"ח רבי דוד בידרמן שליט"א, מזקני וחשובי חסידי קרלין
סטולין מספר:
לפני הבר מצוה של בני התעוררה שאלה הלכתית לגבי הנחת
התפילין. היות ובני היה שולט בשתי ידיו, ולא היה הכרע היאך
לנהוג, האם לפי רוב המלאכות או אלפי מלאכת הכתיבה - כידוע
שנחלקו בזה גדולי ומאורי הפוסקים.
קיימתי בעצמי 'וקמת ועלית' לפוסק הדור מרון הגרי"ש
אלישיב זצוק"ל עם השאלה.
וכבר הורה זקן שכשאלך עם בני לתומי ברחוב אגיד לו לזרוק
אבן (בלי שידע שזה מבחן כלשהו), ולפי היד שיזרוק את האבן
יניח בחברתה - היד הכהה - את התפילין.
לפני שנפרדנו לשלום ביקשתי ממנו להאציל מברכתו את נער
הבר מצוה שילמד בהתמדה ויגדל בתורה.
אמר: אין ברכות כאלו מועילות כלל, זה תלוי אך ורק בנער

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

תזכורת לנבחני דרשו

מבחני דרשו יתקיימו ביום המישי ב' באב, וביום שישי ג' באב

מבחן דף היומי קנין תורה מס' 43:

הדף היומי: מסכת גיטין לג. - סב:

קנין משניות: משניות כלים ד', א' עד ו', ד'

מבחן קנין חכמה מס' 43:

ספר אורחות צדיקים: הקדמה עד סוף שער הגאווה

מבחני הדף היומי בהלכה מס' 17:

משנה ברורה: סימן קמ"ד עד סימן קנ"ג סעיף י'

מוסר: אהבת חסד: פתיחה "וידוע שהחסד" עד חלק א' פרק ז' אות ב'

מבחני דף הכולל מס' 34:

הדף היומי: מסכת גיטין לט. - נט:

מבחני הבורת ש"ס מס' 12:

מסכת בבא מציעא ג. - יב:

מבחני דף היומי ירשלמי מס' 9:

דמאי נה. - סוף, כלאים א. - ה:

אני רוצה קצת לספר לכם על התהליך
החודשי שזכה לכינוי 'המרוץ אל הציון'...

מנהל 'מוקד דרשו' ורכז תכניות הלימוד בדרשו הרה"ג חיים שיינברגר שליט"א מספק הצצה אל מאחורי הקלעים של מבחני דרשו

את הציון בזמן. מנקודה זו אנו מתחילים את הפרויקט החודשי, לאסוף את החבילות בזמן, לבדוק את המבחנים בהקדם, ולעדכן את הציונים בשלב המוקדם ביותר.

זוהי משימה עליונה עבורנו ברמת חשיבות גבוהה ביותר, ואנו מטפלים בכך בכוחות רבים וברמת יעילות גבוהה בס"ד.

אחראי מקומות המבחן שלנו כבר יודעים. החל משעה לאחר צאת השבת צפוי אחד השליחים שלנו לאסוף את החבילה מבייתם. מערך נרחב של שליחים מתפרס בכל רחבי הארץ ומגיע עד לצפון ולדרום. תוך יום או יומיים מתרכזות רוב החבילות במתחם בירושלים למסע מהיר של פירוק החבילות והפרדה בין המבחנים השונים. דפי המשבצות מועברים מידי לטריקה

אני רוצה קצת לספר לכם על מאחורי הקלעים בעבודתנו, והפעם ארצה להתמקד במרוץ אל הציונים..

לאחר המבחנים בפועל, מתחיל פרק חדש, אינטנסיבי הרבה יותר. בשלב זה מתחיל התהליך החודשי שזכה לכינוי 'המרוץ אל הציון'...

אנו מעריכים מאוד את הנבחנים שלנו, אנו מבינים כמה השקיעו ועמלו לדעת את החומר הנלמד ולהצליח במבחן עליו. שבועות ארוכים הם שיננו את החומר, לפעמים יומם ולילה, כדי להגיע אל המבחן ולקצור את פרי יגיעתם. אנו מבינים את הציפייה והרצון שלהם להתעדכן בציון וכמה שיותר מוקדם. משכך, ברור לנו שעלינו לעשות הכל, כולל הכל, כדי למלא את רצונם ולעדכן

ושליחתם בדואר או במייל. אנו עוקבים כל הזמן אחר התהליך לוודא שהרכבת מתקדמת בציר הזמן המתאים.

נדמה שזר לא יבין את המאמץ העליון שמגוייס להצלחת המערכה הקבועה הזו מדי חודש. חשוב לנו מאוד ששום שלב לא יתעכב מחוסר שימת לב, או שדברים לא ייפלו בין הכיסאות. חשוב לדעת, אנו מטפלים מדי חודש בעשרות אלפי מבחנים ויותר. נדרשת מלאכה רבה של ריכוז הנתונים ושליטה על המצב המשתנה בכל שעה כדי לקדם את התהליכים הלאה ולהאיץ את גלגלי העשייה, ואנו משתדלים ומתפללים לעשות זאת בהצלחה. אנו לא נחים לרגע. היעד הנכסף של פרסום הציונים בהקדם מניע אותנו כל הזמן. בשל ריבוי המבחנים ב"ה, הציונים מגיעים אלינו במספר פעימות. מתוך המודעות הרבה לציפייה של הנבחנים כאמור, כל כמות שאנו מקבלים מתפרסמת מיידית בפלטפורמות השונות. אנו לא רגועים ולא מסיימים את המבצע עד לפרסום הציונים האחרונים ממש.

(מתוך מאמר נרחב שיפורסם בגליון 'לקראת שבת' דברים)

ממוחשבת ברמת דיוק גבוהה ביותר, ושאר המבחנים ממויינים ומועברים לבודקים החשובים.

כחלק מהמאמץ הגדול שלנו להגיע לכל חבילה וחבילה במהירות, נתוני האיסוף זורמים אלינו ומתעדכנים בצורה ממוחשבת בתוכנה מיוחדת, כך שאנו מעודכנים בכל רגע במצב כל אחת מהחבילות.

לצערנו, מדי חודש אנו נתקלים בחבילות שמתעכבות בשגגה אצל האחראים. החזרת חבילות אלו דורשת מאתנו טרחה רבה. ברור שאנו לא חוסכים בשום מאמץ בדרך אל כל אחת מהחבילות, עד לחבילה האחרונה, אך לטובת הנבחנים כאמור, אנו מבקשים להיות ערניים ולהקפיד להחזיר לנו את החבילה במועד הקבוע.

גלגלי העשייה מסתובבים מהר

הפעילות המאומצת מצדנו לעדכון כל הציונים בשלב מוקדם ביותר, דורשת עשייה רבה במישורים שונים ועוברת בנקודות שונות, כמו: מערך השליחים, הצוות הלוגיסטי, הבודקים, צוות המשרד, עדכון הציונים בפלטפורמות השונות, הדפסת המכתבים

נהוג אצל רבים בימי בין הזמנים, שיוצאים לנופש ולוקחים את הילדים לטיולים וכדו', לוקחים את הנשים והטף, מעלים לטנדר גדול, ונוסעים לצימר במושב כלשהו, בצפון או בדרום

הגאון רבי שמואל יוסף שטיצברג שליט"א, מרבני ק"ק גור בבית שמש, על נופשים וצימרים צפופים

וכאן הבן שואל, הכיצד? איך ייתכן שבבית שלכם הגדול והמרווח אתם תמיד מתלוננים שצר לכם המקום ושצריכים להוסיף עוד חדר ולהרחיב את המרפסת, ואילו כשמדובר בצימר צפוף ולפעמים גם מוזנח, אתם נהנים מכל רגע? התשובה לכך תימצא בדבר המופלא הבא, שגם הוא קשור לעונת הטיולים...

סח לי ידיד שעוסק בחינוך בחורי ישראל באחת הישיבות הטובות, שפעם היה לו תלמיד קשה לפיצוח. הבחור השתדל לעשות כל מה שצריך, אבל כל הזמן התלונן שזה קשה לו. הוא לא מצליח להבין את הגמרא, הוא לא מצליח להתרכז בתפילה, הוא מבין בסוף כל מילה ואפילו נהנה בסופו של דבר, אבל כל המאמץ הזה שבדרך היה לו לזרז רח"ל, הוא ממש סובל כשהוא יושב ליד הגמרא וצריך להתחיל ללמוד.

איש החינוך הקשיב לו ברוב קשב, וניסה למצוא הזדמנות כדי לדבר על לבו ולשנות את כל ההסתכלות שלו על הנושא, אבל החודשים עברו ושום דבר לא השתנה.

באחת ההזדמנויות יצאה הישיבה כולה לטיול, ואיש הצוות

נהוג אצל רבים בימי בין הזמנים, שיוצאים לנופש ולוקחים את הילדים לטיולים וכדו', לוקחים את הנשים והטף, מעלים לטנדר גדול, ונוסעים לצימר במושב כלשהו, בצפון או בדרום.

וכך מוצאת את עצמו משפחה בת עשר נפשות כשהיא מצטופפת בדירה בת שני חדרים, בתנאים לא תנאים, מיטות נוער, אין משחקים וצעצועים לקטנים, אין כמעט ספרי קריאה לגדולים, וגם הגברים צריכים לכתת את רגליהם עד לבית הכנסת, שבו לפעמים יש מחסור חמור בספרים נורמליים ואין תנאים בסיסיים ללימוד.

זר כי ייקלע לשם יחשוב, שבוודאי המשפחה הזאת מקבלת כסף רב עבור הפינוי של הבית למספר ימים, סכום כזה גדול שמצדיק את המעבר לדירה שהתנאים שלה לא מגיעים אפילו לרבע מהנוחות בבית עצמו. אבל את האמת כולנו יודעים, לא רק שאף אחד לא משלם להם על כך, אלא שהם עוד מכניסים את היד לכיס ומשלמים טבין ותקילין עבור התענוג המפוקפק הזה.

וכשהם חוזרים הביתה, שואלים השכנים איך היה, והם משיבים בהתלהבות כמה שהם נהנו שם, וכמה היה נחמד, ושבשנה הבאה חייבים לחזור לשם שוב, כי כזה נופש כבר הרבה זמן לא היה להם.

יכול להיות סיבה לעצב ולצער, והוא גם יכול להיות מקור להנאה צרופה. השאלה היא איך אתה מסתכל עליו, האם אתה מתייחס לזה כאל מכשול נורא שהלוואי ולא היית צריך לעבור, או כאל אתגר שאתה דווקא שמח בו כי הוא נותן לך הזדמנות לטפס ולהזיע, ולאחר מכן להסתכל בסיפוק על הדרך שעשית ולהרגיש מלא שמחה על כך שב"ה הצלחת לעבור אותה למרות הקשיים הרבים.

ואולי זה טעם נוסף לסיבה שבין הזמנים מגיע ממש לפני חודש אלול, כדי שממנו ניקח לעבוד את ה', למה בבין הזמנים נהנינו בצימרים הצפופים והקטנים? למה התלהבנו מהטיוילים המפרכים והמשברים את עצמותנו של אדם? כי אתגר, החלפת אווירה, טיול, אלו דברים מהנים, ואף אדם שפוי בדעתו לא יסתכל בזמן של חוויה מהנה כל כך, על קטנות כמו מספר המטרים שיש בחדר, או כמה מדרגות עליו לטפס במסלול ההליכה האתגרי.

ובאמת, ידוע הווארט של מרן ה'כתב סופר' ז"ע על הפרשה שלנו, שאומר שהסיבה שמה רבינו היה צריך לבני ישראל בשבעים לשון, היתה כדי שידעו שאת התורה צריכים לשמור בכל מקום בעולם, לא רק במקומות שבהם מדברים בלשון הקודש או באידיש...

ולפי דברינו, אדרבה, יש דברים שלומדים דווקא במקומות אחרים, ומהם לוקחים מוסר השכל לעבוד את ה'.

(חלק מתוך מאמר שיפיע א"ה בגליון 'לקראת שבת' דברים)

קיווה שאולי עכשיו, באווירה הנעימה והמשוחררת, הוא יוכל למצוא מסילות ללבו של הבחור, ולכן השתדל להיות קרוב אליו בתקווה שתהיה לו הזדמנות.

המסלול היה מאתגר מאוד, צריכים לרדת ירידה חדה, צריכים להיזהר שלא ליפול, ולכן לא היתה לו אפשרות לנהל שיחת נפש, שכן מעייניו של המחנך וגם של הבחור היו נתונים בעיקר במחשבות של זהירות איך לא להחליק ולא ליפול.

אבל כמו תמיד אחרי הירידה הגדולה מגיעה העלייה הגדולה עוד יותר, והם התחילו לטפס במדרגות, עלו ועלו ועלו, וכמובן שהקושי החל לתת את אותותיו, וכך אחרי שעה של טיפוס הם הביטו כלפי מעלה, וראו שיש להם עוד שעה נוספת לטפס... הבחור המסכן שכל כך קשה לו ללמוד נשף בכבדות ואמר: "או, איזה יופי, כבר פחדתי שהמסלול הסתיים, אני רואה שיש לנו עוד הרבה. זה נהדר".

איש הצוות הבין שהוא חייב לתפוס את הרגע: "מה אתה אומר? נהדר?? מעניין למה, זה נורא נורא קשה לטפס, תראה כמה אתה מזיע, תראה איך אתה מתנשף!!!".

אבל הבחור הסתכל עליו בעיניים תמהות... "מה הרב מדבר? הרי זה כל ההנאה. אנחנו בטיול עכשיו, אנחנו לא עושים קניות. בטיול מטפסים, מחליקים, עולים, מתנשפים, זה כל היופי של הטיול, בדיוק בשביל זה באנו לכאן".

אמר הרב לתלמידו: ישמעו אוזניך מה שפיק מדבר! הקושי

ככה החלטתי לעשות 'יום שיבוש' ומלחמה בכל החזיתות עד לניצחון

השיעור שלמדתי מאנשי המחאה שהחליטו שיש 'הפיכה משטרית'

זאת עוד נקודה מעניינת. הפגנות מול בתיים של שרים וחברי כנסת, עיכוב התנועה בדרך לשדה התעופה, מכתבי מחאה של רופאים, עורכי דין, הייטקיסטים, טייסים, אינסטלטורים ועובדי אשפה, גיוס של בכירים במדינות העולם כולל נשיא ארה"ב בכבודו ובעצמו, הצהרות בלתי פוסקות של בכירים בעולם הכלכלה על הקריסה המתקרבת של הכלכלה הישראלית אם יהיה צמצום של עילת הסבירות ועוד ועוד.

וכאן הבן שואל, מה אתם רוצים בדיוק? על מה ולמה המהומה הנוראית הזאת. מה כבר ביקשתי לעשות? לצמצם את עילת הסבירות ולהחזיר אותה לגודלה הטבעי? לבטל את הכח שבית המשפט לקח לעצמו לבטל חוקים, מבלי שניתנה לו הסמכות הזאת אי פעם על ידי המחוקק או העם?

רוב המפגינים אפילו לא יודעים על מה הם נאבקים, אם

הרב יהושע לייבזון

בחודשים האחרונים, אני מקבל שיעור חשוב מאוד לחיים. שיעור שאותו אני למד הישר מאת ראשי המחאה, אלו שמתקשים לקבל את החלטות הממשלה והכנסת, ומחליטים להפגין בכל כוחם, כנגד הרפורמה המשפטית, שאותה הם מכנים בפשטות 'ההפיכה המשטרית'.

מי שמנסה לבדוק מה היא אסטרטגיית המחאה של המוחים, יכול ללמוד מהר מאוד שבעצם הם לא החליטו על יעד מסוים שאותו הם רוצים לכבוש, הם לא נקטו בשיטה מסוימת של פעולה, אלא פשוט מאוד יוצאים למאבק בכל החזיתות ובכל הדרכים האפשרויות.

הפגנות ענק מדי מוצ"ש ברח' קפלן בתל אביב, זאת רק דרך אחת למחות. חסימה של נתיבי איילון לפחות שני לילות בשבוע,

כשהיצר הרע רוצה לקחת את השליטה מהידיים שלנו ולהעביר אותה אליו, אנחנו לא צריכים לעשות חשבונות ולבדוק מה נכון ומה לא נכון. אנחנו לא צריכים להתחיל לבנות תוכנית אסטרטגית.

אנחנו צריכים לתקוף אותו מכל החזיתות, לירות לכל הכיוונים שבהם הוא עלול להימצא. אנחנו חייבים לעשות 'יום שיבוש' ואפילו 'שבוע וחודש שיבוש' עד לניצחון הגדול.

כדי לנצח אנחנו חייבים לקבוע עוד חברותא, להוסיף עוד דף גמרא כל יום, ללמוד מוסר, ללמוד הלכה, להרבות בתפילה, למעט בעולם הזה, להרבות בצדקה, לבקש ברכה מאדם גדול, לנסוע לקברי צדיקים. לקבל על עצמינו עוד קבלה טובה.

לא מספיק רק ללמוד מוסר, לא מספיק רק ללמוד הלכה. אם אנחנו רוצים לנצח, צריכים לתקוף ולתקוף בלי לעצור, כל מה שמחליש את היצר הרע. תורה, תפילה ומעשים טובים, עוד ועוד. המלחמה בכל החזיתות מביאה ללחץ ובלבול בצד השני, וגם היצה"ר צריך לקבל מאבק בכל החזיתות עד שהמאבק יסתיים בניצחון מוחלט.

ואם נעסוק במאבק הזה, שהוא העיקרי והחשוב ביותר בחיי האדם, כל שאר המאבקים לא יעניינו אותנו בכלל, ולא נחשוב אפילו לרגע שהם נוגעים לנו בצורה כלשהי.

מתחילים לשאול אותם שאלות מה בדיוק מציק להם ברפורמה המשפטית, הם בכלל לא ידעו להסביר, מספיק שבכלי התקשורת שלהם מכנים אותה 'הפיכה משטרית', ודי בכך. הם נאבקים על הדמוקרטיה, נגד ההחלטות שהתקבלו בצורה דמוקרטית... ההסבר למעשה שלהם הוא שהם מגויסים ומחויבים בצורה מלאה למנוע מהיריבים הפוליטיים שלהם להצליח. הם נחושים בכך, ומוכנים לעשות הכל כדי שהשלטון יישאר בידיהם. ולכן הם לא בוחרים בגישה מסוימת של מאבק, הם לא מובילים דרך אסטרטגית.

הם פשוט משתוללים! תוקפים מכל החזיתות ויורים לכל הכיוונים. הם יגייסו את הרופאים התומכים בהם, את נהגי הטייסים ואת נהגי האוטובוסים. הם יתקיפו את הממשלה ושריה, את העיתונאים שמביעים להביע עמדה אחרת, ואת כל מי שלא חושב כמותם. הם תוקפים ותוקפים בכל העוצמה, עם להט ואמונה יוקדת בצדקת דרכם, אפילו שהם עדיין לא יודעים מה היא בדיוק אותה דרך.

זוה המפתח להצלחה, לכן הם הצליחו למסמס את ההחלטות, לעכב אותם, לעקר מהן את רוב התוכן שלהן, והם ממשיכים להיאבק גם על מה שנשאר. וזה רבותי, זה השיעור שאני למדתי מהם.

לכן הם הצליחו למסמס את ההחלטות, לעכב אותם, לעקר מהן את רוב התוכן שלהן, והם ממשיכים להיאבק גם על מה שנשאר. וזה רבותי, זה השיעור שאני למדתי מהם.

הרב בורנשטיין סיים את סיפורו: ניצלתי מאושוויץ על-ידי שרשרת של ניסים. כיום יש לי בית, יש לי אשה וילדים ויש לי רכוש, אך תענוג זה שהרגשתי באותה חצי שעה, לעולם לא אוכל לתאר לך

הגה"ח רבי שמעון שפיצער שליט"א על הזוכים לקרבת אלוקים

ממני את המזוודה על כל תכולתה, הרהרתי לעצמי: "הן השאירו אותי ללא פרוטה לפורטה, אך הנה אשתי וילדי עומדים עמדי ובם אוכל למצוא נוחם לנפשי". כשעמד הד"ר מנגלה ימ"ש והפריד אותי בידו המרשעת מאשתי וילדיי, אני לימין ואלו לשמאל, הרהרתי לעצמי: "הן בדד נותרתי ואין עמדי כלום מעתה, אך לכל הפחות אני עדיין לבוש בבגדיי האהובים עלי".

אך כשפשטתי את בגדיי בפקודת חיות הטרף כדי לשטוף את גופי מן הכינים במקלחות המים שהוכנו לנו מראש, עמדתני אז תחת כיפת השמים, ואז כשכבר נלקח ממני כל מה ששייך ליקח מן האדם, הרמתי את עיניי לשמים ואמרתי בקול חנוק: "אבא שבשמים! את הכל לקחו ממני, אבל אותך, אבא יקר, אותך לא יוכלו ליקח ממני בשום אופן". עיניי צדו אז קומוניסט אחד, פנית אליו ואמרתי לו בקול אמיץ: "האמן לי! אפילו סטאלין ימ"ש שיכול לקחת מן האדם ככל העולה על רוחו, לא יוכל ליקח ממני

הרב דוד זריצקי ז"ל סיפר כך: שח לי ידי הרב שמואל בורנשטיין ז"ל ממקורבי ה'אמרי אמת' וה'בית ישראל' מגור זיע"א: "כל ימי אני מצפה ומייחל לתענוג זה שהרגשתי פעם במשך כמחצית השעה בלבד".

לשאלתי על איזה תענוג הוא מדבר, פתח וסיפר: בפולין התפרנסתי ברווח ובכבוד מניהול חנות. היו לי שם ילדים, נחת וכל מה שיהודי יכול לאחל לעצמו. יום אחד שחור משחור, הגיעו הנאצים ימ"ש והודיעו לנו כי עלינו לעלות על הרכבת ולעזוב את כל רכושנו מאחור. מזוודה אחת בת חמש קילו-גרם הניחו לנו ליטול עמנו, ותו לא. העמסתי מזוודה אחת בת חמש ק"ג בכסף וזהו ובחפצי הערך שהיו ברשותי ועליתי עמה על הרכבת.

ברכבת הרהרתי לעצמי: "הן גזלו ממני את חנותי ואת ביתי, אבל הנה הצלתי לי לכל הפחות את כספי וזהבי ב"ה ועוד ישנם עמדי אשתי וילדיי היקרים לי מפז". כשהגעתי לאושוויץ ושדדו

את פניך ה' אבקש

ובנוגע למצבים שהאדם עובר בהם בחייו, כמה נחוץ לו שיבין שהם הזדמנויות וינצל אותם עד תום. האדם איבד את כספו, האדם איבד את פרנסתו, קרוב משפחה נלקח ממנו בחטף (לא עלינו). הנה איבד עכשיו אחיזה בדבר גשמי. וכמו שכתב ה'אור החיים' הק' בפרשת ואתחנן. חלק גדול מאהבתו וחיותו היה מושקע בו, ועכשיו שנלקח ממנו, הוא מרגיש שאיבד חלק מחיותו ממש. ופעמים הרבה עוד מדובר בדבר שהיה לו צד רוחני. הוא היה מלמד בחסד עליון ושאל ממנו חיות, והנה באו להודיע לו שהכיתה נסגרת. הוא מרגיש אבוד. "לאן אני פונה מכאן?". לא איבוד מקור הפרנסה מטריד אותו. עם זה הוא דווקא די מסודר. יש לו פיצויים וכדומה. מה שמטריד אותו, הוא איבוד מקור הסיפוק והחיות. "קמתי בבוקר, כבר התפללתי, כבר אכלתי, נו, מה הלאה? אני רוצה את הקב"ה. אני מתגעגע לילדים הטהורים, לאלף, לבית, לתורה. אין לי בשביל מה לחיות".

אבל הקב"ה הוא זה שהביאך למצב זה. רק הוא. אף אחד אחר לא היה יכול לעשות זאת. מתפלל הוא להקב"ה שיקרבנו אליו. "את פניך ה' אבקש. לא משנה לי אם בלבוש זה אם בלבוש אחר. הלבוש הרי היה רק אמצעי להגיע אליך, ואם הלבוש נלקח ממני, אגיע אליך בלי שום אמצעי. בטוח הנני שלא תעזבני אם אשען עליך".

(קטעים מתוך שיעור יום שלישי פרשת בלק תשפ"ב)

את אבי שבשמים", וכשראיתי שהוא מאדים מרוב כעס, חזרתי ואמרתי ללא שום מורא: "אפילו סטאלין ימ"ש לא יוכל ליקח ממני את אבי שבשמים". עצמתי את עיני ועמדתי כמחצית השעה מבלי לזוז, במהלכה הרגשתי קרבת אלוקים מאין כמותה. לאחר מכן, כאשר כבר התלבשתי בבגדי האסירים והכנסתי מעט מרק דלוח לפה, פסק ממני תענוג זה.

מספר הרב זריצקי: כשהרב בורנשטיין סיים את סיפורו, עצר מעט ואמר: ניצלתי מאושוויץ על-ידי שרשרת של ניסים. כיום יש לי בית בארץ ישראל, יש לי אשה וילדים ויש לי ממון ורכוש, אך תענוג זה שהרגשתי באותו חצי שעה, לעולם לא אוכל לתאר לך, וכל ימי אני מתגעגע אליו ומתפלל לזכות בו מחדש.

(הסיפור מובא בספר 'חסיד וישר' קורות חייו של הרה"ח ר' שמואל יצחק בורנשטיין - לוקווער זצ"ל)

הנה כי כן, יהודי זה הרגיש טעם של עולם הבא. הוא הרגיש שייכות לה' שאין לה אחיזה בעולם הבא. כמה זמן הוא הולך לחיות, הרי לא ידע. פשוט היה לו שבכל רגע הוא יכול לנפוח את נשמתו. תלוי היה אם כן בריבוננו של עולם בעצמו בלי שום לבוש. זוהי הרגשת העולם הבא, כי רק זה קיים בעולם הבא. שום דבר אחר לא קיים שם. והקב"ה שלח את האדם לעולם הזה (כדי שלא יהיה נהמא דכיסופא)

הזדמנות מיוחדת ללימוד גמרא בארבע מסכתות חדשות ב'שיבה על קברו'

בנוסף, נפתחו סדר לימוד סדר קדשים במשניות פרק ליום, במסכתות קטנות

שבלימוד, שינון ומבחן על דפי הגמרא ושאר מסלולי הלימוד, יחד עם המענה בקביעות יומית על השאלות היומיות ובכך לסכם לעצמם את הנלמד, לבדוק את הבנתם, ואף להכנס להגדרות הרבות על זכויות יקרות ערך.

היום יום שלישי כ"ב בתמוז יפתחו אי"ה מסלולי הגמרא בארבעה מסכתות חדשות, מסכת ברכות מסכת עירובין ומסכת מכות בהספק של דף ליום, ובמסכת מסכת ראש השנה עמוד ליום. ובמסכתות קטנות בלימוד משניות מסכת כלה, ובכתובים בלימוד ספר "אסתר"

המוני בית ישראל נקראים לנצל את ההתחלות החדשות ב'שיבה על קברו' ולהצטרף למפעל התורה הגדול בעולם, שהוקם לע"נ רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל, בלימוד בסדרי הלימוד החדשים. ללימוד ב'שיבה על קברו' נוסף כידוע תמריץ חיזוק שהוכח כמסייע לשקידה ולהבנה, בענייה מידי יום על השאלות היומיות של 'שיבה על קברו', המזכה בכניסה להגדרות המיוחדות והרבות.

לומדי 'שיבה על קברו' מעידים על התועלת העצומה

הזדמנות פז ללימוד בארבע מסכתות, כשב'שיבה על קברו' נפתחו בשבוע שעבר סדרי לימוד במסכתות הש"ס, מסכת ברכות מסכת עירובין ומסכת מכות בהספק של דף ליום, ובמסכת ראש השנה עמוד ליום. בנוסף, נפתחו סדר לימוד סדר קדשים במשניות פרק ליום, במסכתות קטנות בלימוד משניות מסכת כלה, ובכתובים בלימוד ספר "אסתר"

המוני בית ישראל נקראים לנצל את ההתחלות החדשות ב'שיבה על קברו' ולהצטרף למפעל התורה הגדול בעולם, שהוקם לע"נ רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל, בלימוד בסדרי הלימוד החדשים. ללימוד ב'שיבה על קברו' נוסף כידוע תמריץ חיזוק שהוכח כמסייע לשקידה ולהבנה, בענייה מידי יום על השאלות היומיות של 'שיבה על קברו', המזכה בכניסה להגדרות המיוחדות והרבות. לומדי 'שיבה על קברו' מעידים על התועלת העצומה

פלוס', או באתר המאושר של נדרים פלוס. בכל המסלולים יש לומר קודם הלימוד, לעילוי נשמת רבנו אהרון יהודה לייב בן ר' נח צבי צוק"ל.

רוב השאלות במסלולי הלימוד ב'ישיבה על קברו' שנוסדו לזכותו ולע"נ של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן צוק"ל. להצטרפות ולעניית התשובות היומיות בכל מסלולי 'ישיבה על קברו' יש לפנות לטלמסר 03-3080222, בעמדות 'נדרים

דקה מתוקה - שישים שניות מרתקות על הדף היומי

מדוע נקנו סוסים מכספו של הבעלזע"ר רב?

גיטין דף סב

ונתתי עשב בשדך לבהמתך

מדי יום בבוקר היה הרה"ק שולח אוכל בשביל הבהמות, והתעניין בכך גם בזמן המלחמה, ולפני בריחתו, בעצם הבהלה הגדולה בביתו, היה שואל מדי פעם אם נתנו אוכל לבהמות. (הרב הקדוש מבעלזא)

בעיירה בעלזא היו להרה"ק מהר"א מבעלזא סוסים שנקנו מכספו ונמסרו לבעל עגלה אחד לעבוד בהם כל ימות השבוע, ולשבות ביום השבת כהלכתו, כדי לקיים "למען ינוח שורך וחמורך". וכן ניתן בידו לקיים מאמר חז"ל (ברכות מ.) "אסור לו לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו".

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

אדם המקיים בביתו מנינים לתפילה - האם חלה על המקום קדושת בית הכנסת?

לשימוש אחר, כדין בית כנסת. וכן אם בנה אדם בית כנסת מכספו הפרטי והעמידו לרשות הציבור - נחשב המקום כבית כנסת של הציבור, וחלה עליו קדושת בית הכנסת.

[שו"ע קנג, ז; בו"מ דרשו, 55]

אדם המקיים בביתו מנינים לתפילה, אין המקום נחשב משום כך כבית כנסת, ואין בו קדושה. אולם, אם ניכר מתוך מעשיו שהקדיש את המקום לבית הכנסת, כגון שיחד חדר בביתו לתפילת הציבור, ותלה על קירותיו שלטים שרגילים לתלות בבתי כנסת - נחשב המקום לבית כנסת, ואינו יכול להסב את החדר

האם מותר לקחת כסאות מבית הכנסת לצורך עריכת 'שבע ברכות' בבית?

בהם. ויש שכתב שהדברים אמורים דווקא בכסאות ובספסלים פשוטים, אבל ספסלים כבדים המיוחדים לשימוש בבתי כנסת בלבד, אין היתר להשתמש בהם, אלא אם כן התנו זאת במפורש בעת הקדשתם לבית הכנסת.

[בו"מ דרשו קנג, 53]

קדושת בית הכנסת חלה גם על כל רהיטיו, כגון השולחנות, הספסלים והכסאות. אולם, אדם העורך בביתו סעודה גדולה, ונוזקק לכסאות או לספסלים - רשאי להשתמש בכסאות ובספסלים של בית הכנסת, כיון שהמנהג להשתמש בהם לצורך כגון זה, ונחשב הדבר כאילו התנו מראש שיוכלו להשתמש

האם מותר למכור בית כנסת כאשר אין בית כנסת נוסף באיזור?

אומרים שאין די בכך שקיים מִכְבָּר בית כנסת נוסף, אלא צריך שיבנו אחר במקום זה שמיועד למכירה; אך לדעת רוב הפוסקים די בכך שקיים בית כנסת נוסף מכבר.

[שו"ע קנג, ז, משנ"ב מא; וראה ביה"ל ד"ה וכל, וד"ה אסור]

כפי שלמדנו בימים האחרונים, בתנאים מסוימים מותר למכור בית כנסת. תנאי נוסף ועיקרי למכירת בית כנסת הוא קיומו של בית כנסת נוסף באיזור, שיש בו כדי להכיל ברווח את כל המתפללים בבית הכנסת המיועד למכירה. ונחלקו הפוסקים: יש

* בית כנסת מרכזי בעיר גדולה, שכבר לא מתקיימים בו מנינים לתפילה, או שמוכרים אותו לקהילה אחרת וימשיך לתפקד כבית כנסת - מותר למוכרו.
* בית הכנסת שנבנה על ידי עמותה חוקית - חברי העמותה רשאים למוכרו, כיון שבית הכנסת נבנה על דעת שכל החלטה הקשורה בו תוחלט על ידם, וגם יש למעשיהם תוקף על פי חוקי המדינה.
* בעבר, התקיימה בערים רבות מועצה בת שבעה חברים, שנבחרה על ידי נציגי הקהילות בעיר, אשר כל עניני הציבור היו נחתכים על פיה. מועצה זו מכונה 'שבעה טובי העיר'.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר להשתמש בפסוקי ברכת כהנים כברכת פרידה לחבר?

שלא לשם מצוה אינו עובר באיסור זה, ומאחר ותיקנו חכמינו ז"ל לברך ברכת כהנים רק בתפילה, כשמברך שלא בשעת התפילה נחשב כמכוון שלא לשם מצוה, ועל כן מותר לאדם לברך את חברו בפסוקי ברכת כהנים שלא בשעת התפילה.

[שו"ע קכח, א, משנ"ב ג, וביה"ל ד"ה דזר]

ישראל או לוי המברך ברכת כהנים - עובר באיסור דאורייתא, שנאמר: "דבר אל אהרן ואל בניו כה תברכו", ודרשו חז"ל: אהרן ובניו, ולא זר. ויש שכתב שאיסור זה הוא דווקא אם מברך בצורה של נשיאת כפיים, דהיינו הרמת הידים כלפי מעלה, כפי שמברכים הכהנים; ויש שכתב שיש איסור בכל אופן. וכשמכוון

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il